

... وجدان که هست

کشف حقایق و انعکاس سریع و صریح آن از وظایف خبرنگاران و فعالان عرصه ارتباطات محسوب می‌شود.

خبرنگاران دیده‌بان جامعه در هدایت افکار عمومی هستند. خبرنگار وظیفه دارد که بدون تعصب و یکجانبه نگری و یا به عبارتی دیگر با رعایت اصلی به نام بیطرفی به انجام وظیفه بپردازد.

متأسفانه در برخی از موارد عمل به آن چه بر عهده یک خبرنگار خلاق و حرفه‌ای است غیر ممکن می‌شود چرا که برخی از مسئولان معتقدند که خبرنگاران وظیفه‌ای جز تعریف و تمجید از آن‌ها ندارند. متدسفانه مسئولین روابط عمومی‌ها نیز در چنین مواردی مدیران خود را همراهی می‌کنند و با فراموش کردن نقش اصلی مبنی بر برقراری ارتباط بین تشکیلات اداری با جامعه فقط در راستای تعریف و تمجید از مسئولان قدم بر می‌دارند.

خبرنگار در همه موارد باید در اندیشه رسالت اجتماعی خود باشد و از توپ و تشر و تفنگ هیچ کس ترسی به دل راه ندهد.

مسئولی که برای مقابله با نوشته‌های خبرنگاران به جای جوابگویی و توضیح به افکار عمومی دست به حرکتهای ایذایی با استفاده از ابزارهای مختلف بزند کاری منطقی و اقدامی انسانی و شرافتمندانه نمی‌کند.

اگر واقعیت‌ها را نپذیرند و برای سرپوش گذاشتن بر عملکردهای ضعیف و بعضاً خارج از چارچوب قانون و مقررات دست به دامنتوجیه‌ها و حتی گزارش‌های غیر واقعی بشوند ممکن است در کوتاه مدت برخی‌ها را همراه بکنند ولی با وجدان جمعی و داوری تارخ چه خوند کرد؟

اصلاً این‌ها را قبول نداشته باشیم آیا به دادگاهی که در آن مثقال و ذره‌اش حساب دارد معتقد نیستیم؟ در پیشگاه عدل الهی چه پاسخی برای رفتارها و عملکردها خواهیم داشت؟

و اما خبرنگاری که بساط تعریف و تمجید غیر واقعی از مسئولان پهن می‌کند و اخلاق حرفه‌ای را در زیر چکمه‌های نفع پرستی نابود می‌کند و بر آسیب‌ها و نتایج منفی تصمیمات مدیران در سطح کلان چون پوششی ضخیم عمل می‌کنند به فکر فردا و فرداها و از همه مهمتر حق الناس

بايد باشند.